

Cuprins

	BABA IARNA	4
	CONCERT DE PRIMĂVARĂ	10
	CLOȘCA ȘI COCOȘUL SFĂTOS	16
	URSUL LA MIERE	26
	MOTANUL ȘI MUSCA	36
	VOCABULAR	48

Odată, s-a-ntâmplat într-un an mai ciudat, fiind mai aiurită* Baba Iarna (bătrână, cam mioapă* și puțin cam surdă) n-a observat la timp că se sfârșise toamna și nici n-a auzit ce trebuia s-audă: că după toamnă, ea urma-ntre anotimpuri și c-ar fi trebuit urgent să intre-n drepturi.

Trezită la-nceput de Făurar*, strigă feciorii, Undrea* și Gerar*, (care-adormiseră într-un hambar) s-aducă iute frigul și norii cu zăpadă, iar mantia lor albă peste tot să cadă.

Aceștia, amorțiți în lungă leneveală, probabil... stimulați de... arșița din vară, răspunseră timid că vremea lor trecuse, dar baba-i zgâlțâi și aprigă le spuse:

– Treziți-vă! Căci bietul Făurar nu va putea să facă față singur, s-aducă vremea rea, mai mică decât voi având durata sa! Și soarelui toți dinții o să-i cadă, când pe la orizont pe Martie-o să-l vadă! Mă trec fiori gândind ce-ar mai putea să facă! Vouă... chiar să vă pună, în loc de promoroacă, pe bărbi și pe mustăți, muguri verzi, ghiocei, iar mie, păpădie pe la urechi, cercei! Deci treceți toți la treabă, hai, gata cu șezutul! S-arătați că... *pe iarnă (știți) n-a mâncat-o lupul!*

Și se-apucară Undrea, Gerar și Făurar, loviți cu biciul Babei, cu foi din calendar, să tragă după ei toți norii grei, să care zăpadă și troiene, frig, ceață și ninsoare. A nins și-a nins întruna, din cerul cenușiu, de ne-a intrat ținutul în cod portocaliu! Iar gerul tot dădea minus în termometre, de înghețară ape, aproape crăpau pietre! Până când uriașii feciori au obosit, iar Făurar (mai mic) pe frați i-a sfătuit să-și ia toți trei desagii* de gheață în spinare și să se-ntoarcă reci, în iarna următoare.

